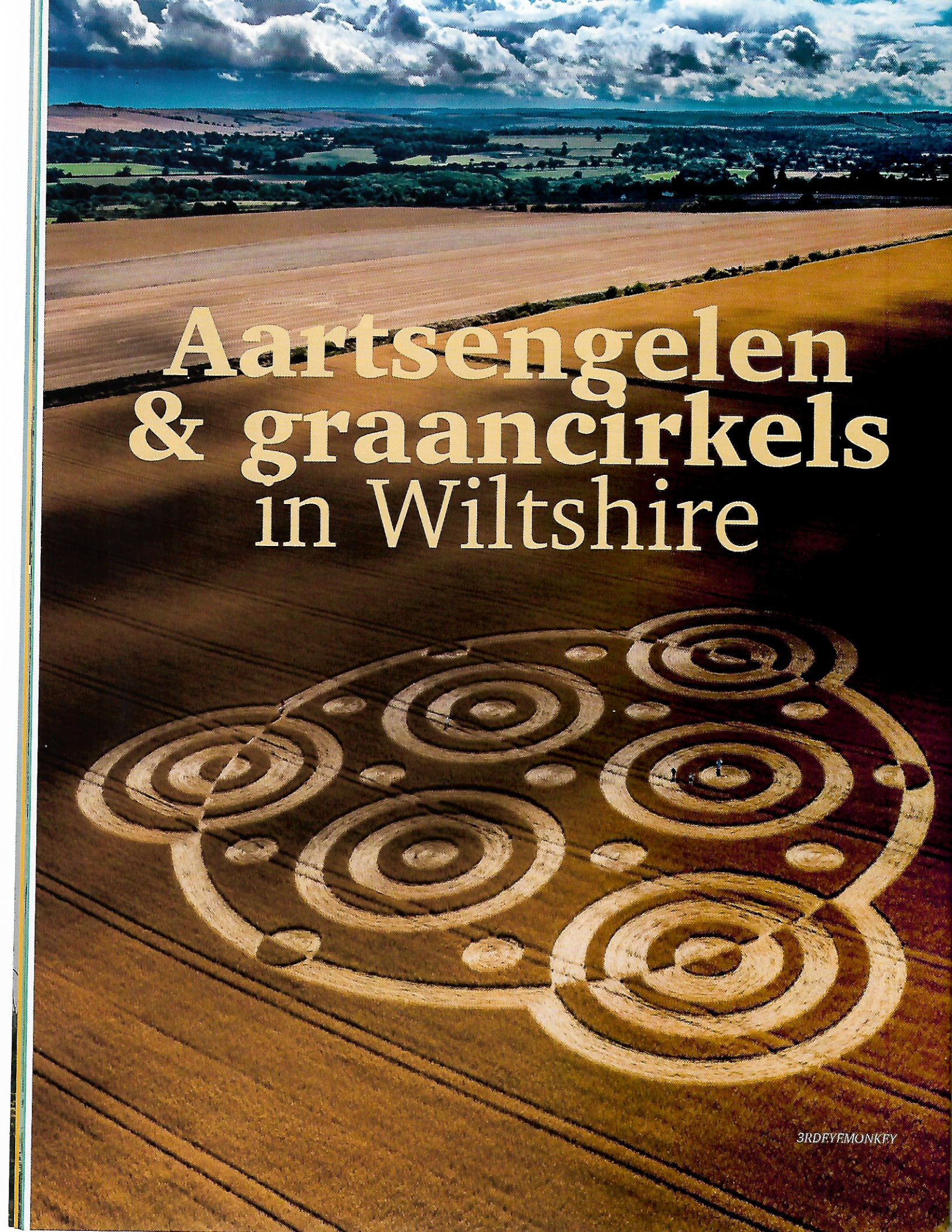


An aerial photograph of a vast, golden-brown agricultural field. In the foreground, a large, intricate crop circle formation is visible, consisting of several concentric circles and smaller dots arranged in a complex pattern. The field extends towards a distant horizon under a sky filled with large, white, fluffy clouds. The overall scene is a mix of natural and human-made patterns.

Aartsengelen & graancirkels in Wiltshire

In de ParaVisie Magazine van november 2018 las Nancy Polet een artikel van Karin Achten over de graancirkels van Zuidwest-Engeland en over haar korte ontmoeting met een Keltische, vrouwelijke druide in de steencirkel van Avebury. Ook Nancy heeft afgelopen zomer een bijzondere ontmoeting met deze vrouw gehad. Met partner Roeland Beljon reist ze sinds 1994 iedere zomer naar Zuidwest-Engeland. Ze hebben honderden graancirkelformaties bezocht en vele vreemde dingen meegemaakt. Tijd voor een korte update voordat het nieuwe graancirkelseizoen losbarst!

Tekst: Nancy Polet

Op 5 maart 2018 voelde ik een grote drang om de Avebury Stonecircle te bezoeken, maar ik had geen idee waarom. Ik had contact gemaakt met een deel van de stenen en was de weg dwars door Avebury overgestoken naar het volgende deel. Toen ik contact maakte met de laatste steen, hoorde ik een gesprek in het Engels in de schaduwkant van de steen. Mijn eerste gedachte was dat het gesprek wellicht niet voor mijn oren bedoeld was en bijna wilde ik doorlopen. Maar ik werd zo aangetrokken tot wat ik hoorde, dat ik, niet te dichtbij, in kleermakerszit in het zicht van de mensen ging zitten in afwachting of ik welkom was.

Pan, de God van de natuur

In de schaduw van de steen zat een vrouw met lang blond haar in een druide-achtige outfit, die ze later zelf *pagan* noemde, op een campingkrukje. Een mooie, donkerharige jonge vrouw hield de staf van de blonde vrouw vast. De top van de staf stelde een bok met horens voor: Pan, de God van de natuur. De blonde vrouw had een zware stem en stelde de jonge vrouw vragen.



Síobhan met Pan

Voor de antwoorden moest ze in de ogen van Pan kijken en het aan Gaia, de aarde, vragen. Zijzelf kon het antwoord niet geven, dat moest Gaia doen, door de ogen van Pan. "Concentreer je en vraag het aan Gaia", klonk het regelmatig dwingend. Er kwamen persoonlijke dingen uit het leven van de jonge vrouw voorbij. Als het antwoord fout was, zei de blonde vrouw dat onmiddellijk en droeg haar dan opnieuw op Pan in de ogen te kijken. De vrouw had duidelijk autoriteit. Uit het gesprek kwam naar voren dat de blonde en donkerharige vrouw vorige levens hadden gedeeld. Ze hadden op illegale wijze mensen genezen met kruiden en waren daarvoor op de brandstapel terechtgekomen. Opeens wees de blonde vrouw naar mij en zei: "En zo meteen komen we erachter wat zij daarmee te maken had." Ik kreeg te horen dat ik mee had gewerkt aan het genezen van mensen en dus ook op de brandstapel terecht was gekomen. Misschien niet zo'n fijne gedachte, maar ik was nu wel erkend en voelde dat ik mocht blijven zitten. De blonde vrouw vertelde aan de donkerharige vrouw dat ze ook in dit leven weer mensen kon genezen.

Aartsengel Uriël

Vervolgens begon de blonde vrouw te vertellen. Ze noemde haar naam, die fonetisch als *Chivon* klonk (maar de Keltische schrijfwijze zou heel goed *Síobhan* kunnen zijn). Ze vertelde dat het haar taak was om twee dagen per week in de steencirkel te zijn en bepaalde mensen verder op hun spirituele pad te brengen. Ze vond het een zware taak en was ook al ongeduldig geworden, omdat ze de jonge vrouw eerder verwacht had. Ze vertelde verder dat ze een aartsengel was en dat ze dit lichaam sinds een aantal jaren had overgenomen vanwege het goede stel hersenen. Ze was half vrouwelijk en half mannelijk, androgeen, zoals engelen ook vaak worden omschreven. Ze vroeg aan de jonge vrouw welke aartsengel ze was. Deze keek in de ogen van Pan en zei "Raphael". "Nee, je bent Uriël!", liet ik mezelf ontvallen. Dit beaamde ze. En dat terwijl ik me nooit echt in engelen had verdiept. Maar thuis lagen wel twee boeken op me te wachten, omdat Roeland en ik als *Sky High Creations* een workshopserie zouden verzorgen. Benjamin Adamah, ingewijd magiër, zou zijn vierdelige cursus *Magus, klassieke westerse magie* bij ons geven >



in het najaar. Ter voorbereiding hierop heb ik na de zomer zijn boek *Magus* over onder andere engelenmagie gelezen en ook het boek *The sacred magic of the angels* van David Goddard. Dus wellicht hing er al iets in de lucht, maar ik had nog nooit van een *walk-in* aartsengel gehoord. Wellicht werd deze vrouw overschaduwd door de aartsengel of was een deelaspect van de engel in haar aanwezig. Wie zal het zeggen? Mijn ratio kwam er nog niet uit.

Síobhan

Maar Síobhan was nog niet uitgesproken. Ze vertelde dat ze tegelijkertijd ook gezagvoerder van een ruimteschip was. Volgens de jonge vrouw was Síobhan een

soort Spock en bevond het ruimteschip zich precies boven ons. Dat klopte volgens Síobhan en de jonge vrouw maakte deel uit van haar bemanning. Síobhan vroeg mij of ik op deze planeet hoorde. Ik antwoordde dat ik vaak heimwee heb, niet wetende waarheen. Ze begon over de Pleiaden. Vervolgens vertelde ik haar over mijn Sekhmet-connectie (zie mijn artikel in *ParaVisie* magazine van januari 2019) en zei ze tegen me: "Het beeld kwam tot leven omdat JIJ daar was. Je hebt een taak met haar." En daarmee was de sessie voor Síobhan afgelopen en pakte ze haar spulletjes bij elkaar. Gelukkig stond ze me toe foto's van haar te maken en nam ze hartelijk afscheid van ons. Een paar dagen erna ben ik in de winkeltjes in Avebury, waaronder *The Henge Shop*, navraag gaan doen naar

deze raadselachtige vrouw. Het personeel van de winkels wist van haar toewijding en ze had één van de medewerkers vele vorige levens laten herbeleven. Síobhan had ook nog gezegd: "We hebben wel de blauwe planeet opgeblazen, nietwaar?" Thuis kwam ik er al lezende achter dat Uriël de aartsengel was die naar de aarde werd gezonden in de periode dat in Atlantis misbruik werd gemaakt van hoge kennis. Vervolgens ging Atlantis ten onder. Ook las ik dat het zien van een regenboog een teken is dat je contact met Uriël hebt gelegd. En laat ik nou net na de ontmoeting een prachtige regenboog hebben gezien boven de glooiende velden van Wiltshire...

Etchilhampton Hill

Onze vrienden Annemieke Witteveen (graancirkelonderzoekster en schrijfster) en Frank Laumen (Duitse fotograaf en graancirkelonderzoeker) hadden zo'n tien dagen een cottage vlakbij Etchilhampton Hill gehuurd. Op deze heuvel lag een groot graanveld dat nog niet oogstrijp was. Annemieke en Frank vertelden ons bijna iedere dag dat er zeker een graancirkel zou verschijnen in dit veld. Elke avond tot in de kleine uurtjes hebben ze op de heuvel gezeten om het veld in de gaten te houden. Maar er verscheen geen cirkel. Op 8 augustus vertrok Annemieke weer naar Nederland. Wij besloten om tegelijkertijd met Frank



te vertrekken op 10 augustus. We vertrokken dus gezamenlijk richting Dover voor de boot van 16.00 uur, een rit van zo'n drie uur. Ik besloot bij Frank in de auto te gaan zitten en vóór Dover weer over te stappen in onze eigen auto. Na 1,5 uur ging de telefoon van Frank over en hij zette hem op de speaker. Het was onze vriendin Monique Klinkenberg, graancirkelonderzoekster en eigenaar van *The Crop Circle Exhibition*. Ze deelde opgewonden mee dat ze zojuist een melding had ontvangen van een grote graancirkel op Etchilhampton Hill van zeven trekkerspoeren groot. Een hovenier had de graancirkel gevonden en een gezamenlijke kennis had dit bericht aan Monique meegedeeld. Monique wist dat bijna alle onderzoekers al uit het gebied naar huis waren vertrokken. Frank was in alle staten. Samen met Annemieke had hij dit veld tien avonden lang in de gaten gehouden en uitgerekend bij het vertrek had hij niet meer gekeken. We besloten om bij de eerste de beste stopmogelijkheid met Roeland te overleggen. Maar we voelden alle drie: we moesten terug, dit konden we niet missen. Ook al hadden we geen idee hoe de formatie eruit zag.

Circle chase

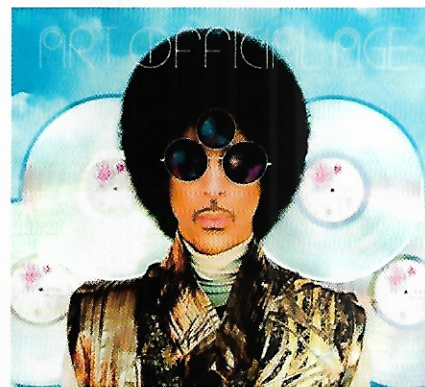
Roeland besloot voorop te rijden omdat hij *Live Traffic* op zijn TomTom heeft en dan de snelste route terug kon vinden. Ik bleef bij Frank in de auto zitten. We aarzelden even om Annemieke al in te lichten. Dit was de formatie die ook zij de hele vakantie had voorvoeld. Maar wie weet was de formatie helemaal niet de moeite waard. Maar toen Monique het nieuws vervolgens in onze kleine groeps-app deelde, wisten we dat ze op de hoogte was. Ik belde haar onmiddellijk. Duidelijk aangedaan vroeg ze of Frank haar zo snel mogelijk een dronefoto wilde sturen. Ondertussen moest Frank alle zeilen bijzetten om Roeland niet uit het oog te verliezen. Op één van de grote rotondes met veel bomen konden we niet zien welke afslag hij had genomen. Frank bleef rondjes rijden op de rotonde, terwijl ik Roeland belde om te vragen waar hij in 's hemelsnaam was. Het leek op een ouderwetse cirkel chase van eind jaren negentig. Roeland was al zachter gaan rijden en snel reden Frank en ik weer achter hem.

Prince-synchroniciteit

Ondertussen had Annemieke al een luchtfoto van de formatie gevonden op de website van *The Crop Circle Connector* en stuurde die ons toe. De formatie was prachtig, bestaande uit één grote en zes kleinere cirkels. Dus nu steeg onze adrenaline nog meer! Terwijl ik naar de luchtfoto keek, viel mij een persoonlijke synchroniciteit op. Op 2 augustus had ik 2 cd's van Prince gekocht bij *Soundknowledge* in Marlborough. Op het hoesje van de ene cd heeft Prince een zonnebril op met een extra glas op zijn derde oog. De andere cd betrof een samenwerking van Prince met drie dames die hij 3RDEYEGIRL noemde. De formatie waar ik naar keek, leek op een aapje met een derde oog en heette voor mij vanaf dat moment 3RDEYEMONKEY. Nu kon ik helemaal niet meer wachten om de formatie te bezoeken. Eenmaal ter plaatse zagen we een aantal auto's staan. Ik was totaal niet gekleed op het bezoeken van een graancirkel met mijn lange rok en ongeschikte schoenen. We zagen mensen met enorm bemodderde schoenen uit het veld komen, vanwege de hevige

Para
Visie.

Op reis!
Special.



regenval de nachten ervoor. Gelukkig wist Roeland onze laarzen onder alle bagage snel te vinden. Frank stond inmiddels al met zijn drone aan de rand van het veld.

Fenomeen nog steeds aanwezig

Graancirkelkoorts doet rare dingen met je. Via een diepe greppel trokken andere *croppies* ons het veld in, terwijl ik later zag dat er een veel gemakkelijkere weg naar de formatie was. Ik rende vooruit met mijn fototoestel en Roeland volgde met zijn toestel en zijn *pole* om *poleshots* te maken. Gelukkig scheen de zon en konden we prachtige foto's maken. De formatie was overweldigend en ongeschonden. Al het graan lag met de klok mee. Door de afmetingen van de formatie kon ik het centrum niet vinden tot een Franse vrouw mij daarheen leidde. Zij was daar samen met Francine Blake die wij via e-mail hadden gevraagd te spreken op onze *Night Of Crop Circling* op 1 augustus 2018, maar verhinderd was. Francine had twintig jaar de *Wiltshire Crop Circle Study Group* geleid, zoals wij nu de *Graancirkelwerkgroep Nederlanden* leiden (naar grote waarschijnlijkheid spreekt zij dit jaar wel op ons event). Na nog wat netwerken was het toch echt tijd om opnieuw richting Dover te gaan. Frank reisde met ons mee en een paar uur laten zaten we zeer voldaan op de boot van 22.00 uur. Het bezoek aan deze formatie zou betekenen dat we pas om 3.30 uur in de nacht thuis zouden zijn. Maar dat was het allemaal zeer waard. We hadden de klapper van het seizoen op het nippertje meegemaakt. Later hoorden we dat de formatie door geen enkele hoaxergroep geclaimd is. Roeland is ervan overtuigd dat de formatie er niet was geweest als Frank die ochtend wél het betreffende veld had gecheckt. Want na 24 jaar graancirkelonderzoek weten we dat het fenomeen zich niet laat pakken en met je speelt. Maar dat het fenomeen nog steeds aanwezig is, staat voor ons onomstotelijk vast. •



NANCY POLET GEEFT LEZINGEN EN
SCHRIJFT ARTIKELEN. ZIE
www.skyhighcreations.nl
ONDER 'SPREKERS'.